

Απόφαση Συνδιάσκεψης των ΣΥΝΕΚ

1) Η πολιτική κατάσταση σήμερα.

Με την υπογραφή του 3^{ου} Μνημονίου και την ολοκλήρωση των δύο χρόνων της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, κλείνουν 7 χρόνια πολιτικών σκληρής λιτότητας και ιδιωτικοποιήσεων, με ιδιαίτερα σοβαρές κοινωνικο - οικονομικές συνέπειες για τη μεγάλη πλειοψηφία των εργαζόμενων και των μικρομεσαίων στρωμάτων της χώρας.

Την ίδια περίοδο στην Ευρώπη, ενώ αμφισβητούνται ολοένα και περισσότερο οι πολιτικές λιτότητας στην Ευρωζώνη (Γαλλία, Ισπανία, Ιταλία), διαμορφώνεται ένα ασταθές και πολύπλοκο σκηνικό, απόρροια και αυτό της καπιταλιστικής κρίσης, με την άνοδο των ακροδεξιών κομμάτων και την εμφάνιση εθνικιστικών και αποσχιστικών κινημάτων. Ταυτόχρονα, τα αντικρουόμενα συμφέροντα των μεγάλων δυνάμεων και η αναδιανομή των σφαιρών επιρροής αυξάνουν τις κάθε μορφής επεμβάσεις τους στην ευρύτερη περιοχή μας, καθιστώντας ακόμη πιο αβέβαιο και επισφαλές το τοπίο, με ανοιχτούς τους κινδύνους για σοβαρές οικονομικές και πολιτικές εμπλοκές.

Στη χώρα μας, η διαχείριση των σκληρών μνημονιακών πολιτικών από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ κατά τα 2 τελευταία χρόνια, ναι μεν είχε ως αποτέλεσμα την επιβράδυνση των διαδικασιών βίαιης φτωχοποίησης και την προσωρινή ανακούφιση των ασθενέστερων στρωμάτων (επίδομα αλληλεγγύης – εργασία – υγεία – δάνεια κλπ), δεν μπόρεσε όμως να αλλάξει τη γενική εικόνα φτώχειας και ύφεσης της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας, πράγμα που ήταν αναμενόμενο από τη στιγμή που οι κεντρικές κατευθύνσεις της κυβερνητικής πολιτικής παρέμειναν στη λογική υλοποίησης των μνημονιακών προαπαιτούμενων.

Η δύσκολη καθημερινότητα των πολιτών δεν βελτιώνεται ούτε βέβαια από τους «επαίνους» των δανειστών, ούτε από τις θετικές αξιολογήσεις των αγορών. Το αφήγημα της κυβέρνησης περί ανάπτυξης και ελάφρυνσης του χρέους, οι εξαγγελίες για έξοδο από τα μνημόνια το καλοκαίρι του 2018, συνδυαζόμενα με τα μέτρα σκληρής δημοσιονομικής πολιτικής που έχουν υπογραφεί μέχρι το 2022 (μειώσεις συντάξεων, μείωση αφορολόγητου, πλεονάσματα 3,5% κλπ) δεν πείθουν τους εργαζόμενους για μια άλλη πορεία της χώρας. Αυτή μάλιστα την περίοδο, το γεγονός ότι είναι σε εξέλιξη η Τρίτη αξιολόγηση με ανοιχτά «προαπαιτούμενα», δημιουργεί την αναγκαιότητα για επιπρόσθετη επαγρύπνηση του συνδικαλιστικού κινήματος ώστε να αποτραπούν νέες δυσάρεστες εξελίξεις τόσο γενικότερα, όσο και πιο ειδικά για το χώρο της εκπαίδευσης, και για τη λειτουργία των συνδικάτων.

Τη δικαιολογημένη δυσφορία και αγανάκτηση των πολιτών μπροστά σε αυτή την πραγματικότητα, τα κόμματα της νεοφιλελεύθερης αντιπολίτευσης και τα προσκείμενα ΜΜΕ επιχειρούν να την καρπωθούν και να την κατευθύνουν σε μια νεοσυντηρητική στροφή, προετοιμάζοντας τη δική τους παλινόρθωση και αποπροσανατολίζοντας το λαό από τα ουσιαστικά επίδικα και τις πραγματικές αιτίες των προβλημάτων του.

Η κατάσταση είναι κρίσιμη και αντιφατική, η ελληνική κοινωνία βρίσκεται σε ιδιόμορφο σημείο καμπής και οι ευθύνες όλων των πολιτικών δυνάμεων με αναφορά στην Αριστερά είναι τεράστιες.

Είναι προφανές ότι το επόμενο διάστημα χρειάζεται να μπουν οι βάσεις για μια άλλη πορεία.

Το συνδικαλιστικό κίνημα και οι αγώνες των εργαζομένων πρέπει να ενταθούν για να αποτελέσουν μοχλό εξελίξεων που θα βάλει φραγμό στη συντηρητική αναδίπλωση, δημιουργώντας ρωγμές στις σκληρές δημοσιονομικές πολιτικές (φόροι – συντάξεις), ανοίγοντας έτσι άλλους δρόμους. Δρόμους , που θα υλοποιούν δημοκρατικές – αριστερές μεταρρυθμίσεις , πάντα με στήριγμα τους αγώνες των εργαζομένων, και θα θεμελιώνουν την οριστική έξοδο της χώρας από το καθεστώς της επιτροπείας και των μνημονίων σε ρήξη με τις πολιτικές ΕΕ και ΔΝΤ.

Μια τέτοια πορεία προϋποθέτει συσπείρωση των εργαζομένων σε στόχους πάλης:

- Ανατροπή των μνημονιακών πολιτικών της λιτότητας που επιβάλλουν ΕΕ - ΕΚΤ - ΔΝΤ
- Διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους.
- Τραπεζικό σύστημα σε δημόσια ιδιοκτησία και κοινωνικό έλεγχο.
- Κοινωνικά δίκαιο φορολογικό σύστημα (12.000 αφορολόγητο).
- Αύξηση μισθών και συντάξεων- υπογραφή συλλογικών συμβάσεων.
- Κατάργηση των ελαστικών σχέσεων εργασίας.
- Αποτροπή ιδιωτικοποιήσεων - Προστασία δημόσιων κοινωνικών αγαθών (Υγεία- Παιδεία-ρεύμα- νερό - συγκοινωνίες).
- Αύξηση δαπανών για την Παιδεία. Ποιοτική αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης.
- Δωρεάν πρόσβαση στην Υγεία για όλο το λαό.

II) Η κατάσταση στην Εκπαίδευση

Στα μεγάλα προβλήματα που αντιμετώπιζε ήδη το δημόσιο σχολείο από τη χρόνια υποχρηματοδότηση και εγκατάλειψη, προστέθηκαν και αυτά που επέφεραν οι 7χρονες μνημονιακές πολιτικές των περικοπών, με αποτέλεσμα να υποβαθμιστεί παραπέρα η εκπαίδευση σε βάρος των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών, και να καταστρατηγηθούν συγχρόνως πολλά από τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών: μείωση δαπανών – μηδενικές προσλήψεις μόνιμων εκπαιδευτικών – μείωση αναπληρωτών – αύξηση της ελαστικής εργασίας – υποβάθμιση εργασιακών συνθηκών (δουλειά σε 3-5 σχολεία, αύξηση ωραρίου, πληθωρικά τμήματα) – μειώσεις ωρών μαθημάτων – κατάργηση υποστηρικτικών δομών – αλλαγές αναθέσεων – περιορισμός ολιγομελών τμημάτων – αύξηση τεχνητών πλεονασμάτων – μεγάλη μείωση μεταθέσεων-αποσπάσεων – παρατεταμένη μισθολογική καθήλωση – μειώσεις συντάξεων και δραματική αύξηση ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση.

Ταυτόχρονα με τα παραπάνω και κατά την τελευταία διετία, υλοποιήθηκαν κάποιες αλλαγές, που, παρά την αποσπασματικότητά τους, ακουμπούν σε διεκδικήσεις του εκπ/κού κινήματος περιέχοντας θετικά στοιχεία. Τέτοιες μεταξύ άλλων είναι : η κατάργηση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, η μείωση εξετάσεων με αύξηση του διδακτικού έτους στα γυμνάσια, η μείωση ύλης και οι αλλαγές στα αναλυτικά προγράμματα, οι αλλαγές στη δομή των ΕΠΑΛ (τομείς στη Β' τάξη, ειδικότητες στη Γ' τάξη), η θεσμοθέτηση μεταλυκειακού έτους σε σύνδεση με το χώρο εργασίας - καταρχάς σε θετική κατεύθυνση-, η κατάργηση των ΣΕΚ. Επίσης, ιδιαίτερα θετικό ήταν το αρχικό βήμα της συμμετοχής του Συλλόγου διδασκόντων στην επιλογή του διευθυντή σχολικής μονάδας, το οποίο όμως στη συνέχεια εκφυλίστηκε από τις παλινωδίες του Υπουργείου Παιδείας.

Οι παραπάνω βέβαια αλλαγές, όπως και όσες άλλες έχουν εξαγγελθεί και είναι σε σωστή κατεύθυνση (ενισχυτική διδασκαλία, πιστοποίηση ξένης γλώσσας και Η.Υ., σχολικές βιβλιοθήκες, κ.ά.) δεν μπορούν να ανατρέψουν το γκρίζο συνολικό τοπίο της υποχρηματοδότησης και της αδιοριστίας, τοπίο που επιδεινώνεται ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών.

Είναι επομένως **ιδιαίτερα κρίσιμο σε αυτή τη φάση, κατά την οποία μάλιστα είναι σε εξέλιξη και αναδιρθρώσεις στα πλαίσια των δεσμεύσεων του 3ου Μνημονίου και των κατευθύνσεων του ΟΟΣΑ, το εκπαιδευτικό κίνημα να παρέμβει δυναμικά για να προωθήσει τα αιτήματά του και να εμποδίσει τη θεσμοθέτηση μέτρων που υποβαθμίζουν τη μορφωτική διαδικασία και δυσχεραίνουν τις εργασιακές συνθήκες. Το επόμενο χρονικό διάστημα με αιχμές θέματα όπως : Δαπάνες - Διορισμοί - αξιολόγηση - Γενικό Λύκειο – εργασιακά, πρέπει να προβάλλονται και να διεκδικούνται με αποφασιστικότητα τα βασικά αιτήματα του συνδικαλιστικού κινήματος.**

III) Το συνδικαλιστικό κίνημα των εκπαιδευτικών

Στο γενικότερο επίπεδο των μεγάλων κεντρικών κινητοποιήσεων, παραμένουν τα βασικά χαρακτηριστικά της τελευταίας περιόδου που έφεραν μεγάλη πτώση διάθεσης και συμμετοχής στις κινητοποιήσεις. Η απογοήτευση, η παθητικότητα και η ιδιώτευση μαζί με την κρίση αξιοπιστίας του συνδικαλισμού, αρχίζουν να παίρνουν μόνιμο και επικίνδυνο χαρακτήρα, βάζοντας αντικειμενικά σε όλες

τις συνδικαλιστικές δυνάμεις που ενδιαφέρονται πραγματικά για την αναζωογόνηση και την ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος, την προτεραιότητα της αντιμετώπισης των χρόνιων παθολογιών, και πρώτα και κύρια τους στόχους των κινητοποιήσεων, τις διαδικασίες μέσω των οποίων αποφασίζονται και προετοιμάζονται ώστε να συσπειρώνουν τους συναδέλφους, καθώς και τη σύνδεση των Πρωτοβάθμιων σωματείων με τους χώρους δουλειάς.

Ιδιαίτερα στο χώρο της ΟΛΜΕ και των ΕΛΜΕ όπως φάνηκε όλο το προηγούμενο διάστημα και εντάθηκε κατά τις διαδικασίες του 18^{ου} Συνεδρίου, εκτός από τα παραπάνω, διαλυτικό ρόλο επιτελεί η υπονομευτική δράση Παρεμβάσεων και ΠΑΜΕ που απαξιώνουν τις διαδικασίες της ΟΛΜΕ, αλλά και η προσπάθεια της ΔΑΚΕ (η οποία συνεπικουρείται από την ΠΕΚ) να εκμεταλλευτεί τη στάση Παρεμβάσεων-ΠΑΜΕ για να αυξήσει την επιρροή της, αποτυπώνοντας ταυτόχρονα το συντηρητικό της πρόσημο στις θέσεις του κλάδου.

Σε αυτή τη βάση έχει πολύ μεγάλη σημασία να διακινηθούν σε όλα τα σχολεία οι θέσεις που κατέθεσαν οι ΣΥΝΕΚ για ψήφιση στο 18^ο Συνέδριο, αφενός για να «σπάσει» στην πράξη η συκοφαντική θεωρία περί κυβερνητικού συνδικαλισμού, και αφετέρου για να ζυμώνονται στον κλάδο στόχοι διεκδίκησης στο άμεσο μέλλον. Οι συνάδελφοι πρέπει να γνωρίζουν ότι εκτός από την κριτική και τις καταγγελίες, υπάρχουν επεξεργασμένες προτάσεις που στηρίζονται στις ψηφισμένες θέσεις του κλάδου.

Οι δυνάμεις των ΣΥΝΕΚ, εκτιμώντας τις ιδιαίτερες απαιτήσεις της συγκυρίας, θα συνεχίσουν να πρωτοστατούν με την ενωτική και αγωνιστική τους δράση στη στήριξη της Ομοσπονδίας για την αποτελεσματικότερη διεκδίκηση των αιτημάτων του κλάδου, την προάσπιση του δημόσιου σχολείου και των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών. Για εμάς είναι επιτακτική η ανάγκη της ανασυγκρότησης του εκπαιδευτικού κινήματος που θα οργανώνεται με βάση στοχευμένες δράσεις, θα εξασφαλίζει τη μεγαλύτερη δυνατή συμμετοχή, και θα ενώνεται με τα αιτήματα και τις διεκδικήσεις του εργατικού και γενικότερα του λαϊκού κινήματος.

Σε αυτή τη μεγάλη και ιστορική Ομοσπονδία συμμετέχει η μεγάλη πλειοψηφία των εκπαιδευτικών, γεγονός που δείχνει τους δεσμούς τους με το συνδικάτο, παρά τις συνθήκες κρίσης αξιοπιστίας, την πόλωση και την παραταξιοποίηση.

Πρέπει να βοηθήσουμε να βγουν τα κατάλληλα συμπεράσματα, ώστε να μπορέσουν όλοι να βάλουν πλάτη, για να δυναμώσουν ξανά τα πρωτοβάθμια σωματεία με την πλατιά συμμετοχή των συναδέλφων. Αντικειμενικά οι ΣΥΝΕΚ πρέπει να πάρουν τέτοιες πρωτοβουλίες ώστε να αρχίσει να αλλάζει το κλίμα στις ΕΛΜΕ.

Η μάχη για την ανασυγκρότηση και την αναζωογόνηση του συνδικαλισμού θα δοθεί κυρίως στις ΕΛΜΕ και στη δυνατότητα να αποκτήσουν ισχυρούς δεσμούς με τα σχολεία. Σε αυτή τη κατεύθυνση θα πρέπει να πέσει όλο το βάρος.

Άμεσα μέτρα για τη μεγαλύτερη δραστηριοποίηση των συναδέλφων στη ζωή του σωματείου:

- **Περιοδείες μελών ΔΣ ΕΛΜΕ – ενίσχυση της ζωντανής επαφής με τα σχολεία.** Ανοίγουμε τα ζητήματα αιχμής για συζήτηση σε κάθε Σύλλογο.
- **Ανάδειξη και ενεργοποίηση του θεσμού του αντιπροσώπου του σχολείου.** Σε βασικά θέματα, πριν από τα ΔΣ ή τις ΓΣ των ΕΛΜΕ, **επιδιώκουμε συνεδριάσεις συλλόγων για επεξεργασία των εισηγήσεων και διαμόρφωση προτάσεων.** Αξιοποίηση του Διαδικτύου για συλλογή προτάσεων και σκέψεων από τους συλλόγους των καθηγητών, υλικό που θα εμπλουτίζει τη συζήτηση στα ΔΣ ή στις ΓΣ.
- **Μεγαλύτερο βάρος στα καθημερινά προβλήματα των συναδέλφων** (μετακινήσεις, διαθέσεις, τμήματα, κρούσματα εργασιακού εκφοβισμού, κλπ) και στην προσπάθεια επίλυσής τους μέσα από παρεμβάσεις των ΕΛΜΕ και αγωνιστικές κινητοποιήσεις στις Διευθύνσεις.
- Οι τοπικές ΕΛΜΕ εκτός από τα κυρίαρχα ζητήματα, να έχουν στον προσανατολισμό τους και επιμέρους διεκδικήσεις και πρωτοβουλίες που θα διευκολύνουν την καθημερινότητα των συναδέλφων

(εξασφάλιση εκπαιδευτικών προσφορών για τους εκπαιδευτικούς σε συγκοινωνιακά μέσα, σίτιση, τρόφιμα, θεάματα, κλπ).

- Παρότρυνση της ουσιαστικής συμμετοχής και παρέμβασης του κάθε συναδέλφου στη δημόσια ζωή του σωματείου (συνέλευση, ημερίδες, εκδηλώσεις, κλπ). **Δημιουργία προϋποθέσεων για να φτιαχτεί ένα πλαίσιο ώστε οι άγονες μικροπαραταξιακές αντιπαραθέσεις να δώσουν τη θέση τους σε διαδικασίες που θα ευνοούν την εμπλοκή των “ανένταχτων” συναδέλφων στη συζήτηση και την επεξεργασία προτάσεων για τη λύση προβλημάτων.**
- Ανάπτυξη και στήριξη πολιτιστικών και ενημερωτικών εκδηλώσεων ΕΛΜΕ και σχολείων.

IV) Αιτήματα – διεκδικήσεις

- ✓ **Δημόσια και δωρεάν Παιδεία ως πραγματικά κοινωνικό αγαθό. Όχι στην ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης.**
- ✓ **Αύξηση των κρατικών δαπανών για την Παιδεία τουλάχιστον στο 5% του ΑΕΠ ή στο 15% των δαπανών του Κρατικού Προϋπολογισμού.**

ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ – ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ – ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

- **Μόνιμοι διορισμοί** για κάλυψη των κενών με νέο σύστημα επιλογής (με την ευθύνη του ΑΣΕΠ, με προϋπηρεσία και κοινωνικά κριτήρια).
- **Αναπληρωτές με πλήρη και ίσα δικαιώματα.** Όχι στην ελαστική εργασία.
- **Προάσπιση εργασιακών δικαιωμάτων και συνδικαλιστικών ελευθεριών.**
- Ουσιαστική οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών με δικαίωμα υπογραφής συλλογικών συμβάσεων (άμεσα μισθολογικό ξεπάγωμα), ενίσχυση των νέων, άρση μισθολογικών ανισοτήτων.
- Επαναφορά του ωραρίου στα προ του 2013 επίπεδα. Κατοχύρωση οργανικών θέσεων. Μέχρι δύο σχολεία για κάλυψη ωραρίου.
- Ανώτατο όριο 20 μαθητών στο τμήμα, 15 στις ομάδες προσανατολισμού, 10 ανά καθηγητή στα εργαστήρια. Στήριξη των ολιγομελών τμημάτων.
- Όχι στις νέες μειώσεις των συντάξεων το 2019. Σταδιακή ανάκτηση των απωλειών.
- Συντάξεις αξιοπρεπείς με 30 χρόνια δουλειάς χωρίς όριο ηλικίας. Πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.
- **Κατάργηση όλου του θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης - χειραγώγησης.** Όχι στην ατομική και την εξωτερική αξιολόγηση. Όχι στην αξιολόγηση στελεχών που υλοποιεί μνημονιακές δεσμεύσεις. Όχι στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών που υπηρετούν σε διοικητικές θέσεις.
- **Κατάργηση καθηκοντολόγιου. Νέο θεσμικό πλαίσιο για τη δημοκρατική λειτουργία του σχολείου και την επιλογή στελεχών, με κυρίαρχο και καθοριστικό το ρόλο του Συλλόγου διδασκόντων.** Μέτρα στήριξης της διδακτικής πράξης, της παιδαγωγικής ελευθερίας και της βελτίωσης του εκπαιδευτικού έργου με την ενεργοποίηση του Συλλόγου. Αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου με ευθύνη του Συλλόγου διδασκόντων και με αποκλειστικά εσωτερικές δημοκρατικές διαδικασίες, που θα αποσκοπούν στη βελτίωση της δημόσιας εκπ/σης και του δημόσιου χαρακτήρα των υποδομών της, και όχι στην υποβάθμιση, την κατηγοριοποίηση, την ιδιωτικοποίηση και τη συρρίκνωσή της.
- **Ουσιαστική Επιμόρφωση** με βάση τις θέσεις της ΟΛΜΕ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

- **Ενιαία 12χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση και 2χρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή**, που θα παρέχεται δωρεάν χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς. **Αναβάθμιση της ποιότητας και του περιεχομένου της εκπαίδευσης** με εκσυγχρονισμό αναλυτικών προγραμμάτων, διδακτικών βιβλίων, μεθόδων διδασκαλίας, εποπτικών μέσων.
- Στελέχωση των σχολείων με το αναγκαίο διοικητικό και επιστημονικό προσωπικό.
- Ουσιαστική **στήριξη και αναβάθμιση των δομών της ειδικής αγωγής, στελέχωσή τους με μόνιμο προσωπικό. Κανένα παιδί εκτός της δομής που έχει ανάγκη.**
- Έγκαιρη και συστηματική λειτουργία αντισταθμιστικών μέτρων στήριξης των μαθητών (ενισχυτική, πρόσθετη, παράλληλη διδακτική στήριξη, ΖΕΠ, κ. ά.). **Ισότιμη ένταξη - σχολική και κοινωνική - όλων των παιδιών** που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες δυσκολίες στη σχέση τους με το εκπαιδευτικό σύστημα.
- Ειδικά μέτρα στήριξης των εργαζόμενων μαθητών και των εσπερινών σχολείων, ειδική επιμόρφωση εκπαιδευτικών καθώς και πρόγραμμα σπουδών και βιβλία προσαρμοσμένα στις ανάγκες τους.
- Άμεση αντιμετώπιση των ιδιαίτερων προβλημάτων (υποδομές, εκπαιδευτικοί ειδικότητας, μεταφορά μαθητών) για τα μουσικά, καλλιτεχνικά και διαπολιτισμικά σχολεία.
- Ένταξη των προσφυγόπουλων στα δημόσια σχολεία με λειτουργία τάξεων υποδοχής και δημιουργία των αναγκαίων υποδομών.

ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΓΙΑ ΤΟ ΛΥΚΕΙΟ

Το όραμά μας για ένα πραγματικά Ενιαίο Λύκειο, που θα ενοποιεί τη γενική με την επαγγελματική εκπαίδευση, αξιοποιώντας τα θετικά χαρακτηριστικά του Πολυκλαδικού Λυκείου (ΕΠΛ), προϋποθέτει κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες για τις οποίες παλεύουμε, και οι οποίες δεν υπάρχουν σήμερα.

Στις σημερινές συνθήκες προτείνουμε και διεκδικούμε:

1. Ουσιαστική στήριξη της ΤΕΕ ως ισότιμου πυλώνα της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με ενσωμάτωση στα ΕΠΑΛ και των δομών εκτός Υπ. Παιδείας. Μεταλυκειακό έτος ειδίκευσης για όλες τις ειδικότητες και σύνδεση με το χώρο της εργασίας, οργανικά ενταγμένο στο ΕΠΑΛ, με ισότιμη πρόσβαση των μαθητών στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση και κατοχυρωμένα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων.
2. Αναμόρφωση των αναλυτικών προγραμμάτων. Ενίσχυση της γενικής παιδείας στα ΕΠΑΛ και εισαγωγή μαθημάτων τεχνολογίας-υγείας- περιβάλλοντος στα ΓΕΛ.
3. **Ενιαίο χαρακτήρα της γνώσης σε όλες τις τάξεις του Γενικού Λυκείου και ουσιαστική αποδέσμευσή του από το σύστημα πρόσβασης σε ΑΕΙ - ΑΤΕΙ.**
4. Συνεχή διεύρυνση της πρόσβασης στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση με τελικό στόχο την ελεύθερη πρόσβαση. Μέχρι τη δημιουργία των αναγκαίων προϋποθέσεων, η πρόσβαση να γίνεται με Πανελλαδικές εξετάσεις σε περιορισμένο αριθμό μαθημάτων, μετά την αποφοίτηση από το Λύκειο, και με την ευθύνη της δευτεροβάθμιας εκπ/σης.
5. Απολυτήριο με ενδοσχολικές εξετάσεις με το τέλος της Γ' Λυκείου.
6. Ισόρροπη ανάπτυξη μαθημάτων προσανατολισμού (πχ θεωρητική-θετική) και μαθημάτων γενικής παιδείας στη Γ' ΓΕΛ.
7. Η Β' ΓΕΛ τάξη γενικής παιδείας, με ενιαίο πρόγραμμα για όλους.
8. Μετά το τέλος της Β' τάξης σε ΓΕΛ και ΕΠΑΛ, να παρέχεται από το δημόσιο σχολείο η δυνατότητα απόκτησης πιστοποιητικού γλωσσομάθειας και χρήσης Η/Υ, ύστερα από πιστοποίηση δημόσιου χαρακτήρα.

V) Αιχμές και Δράσεις για το επόμενο διάστημα

1) Εργασιακά- συνδικαλιστικός νόμος

- **Κεντρικές πανεκπαιδευτικές κινητοποιήσεις** για τα κορυφαία ζητήματα που παραμένουν : Δαπάνες – διορισμοί- αναπληρωτές –ωράριο – μείωση αριθμού μαθητών ανά τάξη - υπηρεσιακές μεταβολές - μετακινήσεις.
- **Παρεμβάσεις κατά περιοχή** για **ολιγομελή τμήματα, τοποθετήσεις, κάλυψη κενών, προσλήψεις αναπληρωτών.**
- **Έκτακτες γενικές συνελεύσεις** αν επιχειρηθεί αλλαγή των εργασιακών συνθηκών (ωράριο, κ.ά.) προς το χειρότερο.
- **Ενιαίες κεντρικές κινητοποιήσεις** στην περίπτωση εκδήλωσης πρόθεσης για περικοπές του απεργιακού δικαιώματος.

2) Αλλαγές στο Λύκειο

- **Διοργάνωση περιφερειακών συσκέψεων.**
- **Αποτροπή νομοθετικών ρυθμίσεων που θα κινούνται σε αντίθετη κατεύθυνση από τις θέσεις του κλάδου, καταστρατηγώντας μορφωτικά και εργασιακά δικαιώματα.**
- **Συντονισμός με γονεϊκό και μαθητικό κίνημα στην παραπάνω κατεύθυνση.**

3) Αξιολόγηση

- **Ενημέρωση και οργάνωση της αντίδρασης του κλάδου, ώστε να επιτευχθεί η μέγιστη συσπείρωση και να έχει αποτέλεσμα η προσπάθεια.**
- **Κεντρικές κινητοποιήσεις με στόχο την κατάργηση του υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης – χειραγώγησης και την αποτροπή νομοθετικών πρωτοβουλιών που θα κινούνται σε αντίθετη κατεύθυνση από τις θέσεις του κλάδου.**

4) Ιδιωτικοποίηση – σχολική αυτονομία - αποκέντρωση

Είναι ζήτημα κομβικής σημασίας να αποτραπεί από το εκπαιδευτικό κίνημα οποιαδήποτε προσπάθεια περεταίρω ιδιωτικοποίησης της δημόσιας εκπαίδευσης εν τη γενέσει της. Οι νεοφιλελεύθερες κατευθύνσεις της πρόσφατης έκθεσης του ΟΟΣΑ για **αυτονομία και αποκέντρωση**, συγκλίνουν με τις προτάσεις των Επιτροπών Διαλόγου, του ΣΕΒ και κομμάτων της αντιπολίτευσης.

Ρίχνουμε βάρος στην ενημέρωση των συναδέλφων αποκαλύπτοντας τις **σοβαρές συνέπειες που θα έχει η εφαρμογή της αυτονομίας των σχολικών μονάδων** (χρηματοδότηση, επιλογή προσωπικού, προγράμματος σπουδών, σύνδεση μαθησιακών αποτελεσμάτων με αξιολόγηση εκπ/κού και σχολείου, κλπ) στις εργασιακές μας σχέσεις, στην ποιότητα της εκπαίδευσης που θα παρέχεται, στα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών, στην ίδια τελικά την ύπαρξη του δημόσιου σχολείου. .